

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Nye digte - 1841

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 177. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194649524608/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

- 100 *Attraa*: længsel, begær. – *lader* ... *viger*: bydeform: lad ... *vig*. – *Raa*: rådyrhun.
- 104 *skrækker*: skræmmer, gør bange.
- 106 *Quide*: sorg.
- 107 *Baade*: gavn.
- 109 *Slutteren*: bødlen.
- 113 *Byfogden*: varetog på kongens vegne politimæssige og andre administrative opgaver.
- 114 *skrive*: registrere. – *rørlige Sager*: løsøre, dvs. flytbare enkeltgenstande. – *skyldige Tjener*: høflighedsfrase, svarer til serviteur jf. n.t. s. 48.
- 115 *oppebie*: afvente
- 118 *See, Tiden*: kordrengene synger en tillempet version af den gamle begravelsessalme fra 1686: »Hvo veed, hvor nær mig er min Ende,/ See, Tiden meget hastig gaer;/ Hvor let og snart kan det sig hælde,/ At jeg mit Vandre-Budskab faer!»
- 121 *Braad*: brod. – *denne skinnende Slange*: hendes hånd eller arm?; spiller måske på slangen som symbol for synden og kvinden. – *Dispyt*: diskussion.

Protestantismen i Naturen. En Mysterie

- 123 *Mysterie*: gr.: kult forbeholdt de indviede.
- 126 *Huld*: smukt.
- 130 *Ved Lyset*: hentydning til Kristus, som i evangelierne forbindes med lyset, tydeligst i Johs. 8,12: »Jeg er Verdens Lys».

Reformationskantaten

Kommenterende resumé af Erik Dal

I: Reformationens lære afklarede for 300 år siden menneskets blik og tanke, som dermed vendte tilbage til den sande gud. II: Sandhedens stjerne lyste ved Jesu fødsel over Bethlehem, på reformationstiden derimod inde i mennesket selv. III: Men det er ikke nok! Budskabet skal spredes. Martin Luther opbrænder i 1520 den pavelige bulle, der stempler ham som kætter – et modstrykke til, at den katolske kirke i 1415 dømte og brændte den böhmske reformator Johan Hus. (Hans navn begynder Gås, og efter sagnet sagde han på bålet, at nu omkom gåsen, men efter ham skulle der komme en *svane*, som man ikke ville få dræbt). IV: Med klostervæsenet ophæves ægteskabsforbudet for kirkens tjenere, og Luther selv ægter i 1526 den tidligere nonne Catharina af Bora. Vielsen er en både juridisk og religiøs pagt. V: Sandhedens stjerne fra Jesu fødsel skal lyse over hele verden. VI: Kurfyrst Frederik den Vise af Sachsen skjulte i et års tid Luther på klippeborgen Wartburg i Thüringen. Her oversatte han Det ny Testamente på tysk, banebrydende for tyske og andre lu-